

Φορέας Υλοποίησης	: ERA
Τόπος Διεξαγωγής	: Trier (Germany)
Ημερομηνία	: 28-29/3/11
Τίτλος Σεμιναρίου	:Series of seminars on EU Discrimination Law
Συμμετοχή	: Στιβακτάκης Γεώργιος Πρωτοδίκης

Σχόλια

Στις 28-29 Μαρτίου 2011 μετέβη στο Trier της Γερμανίας, προκειμένου να συμμετάσχω σε σεμινάριο της ακαδημίας Ευρωπαϊκού δικαίου με θέμα τις οδηγίες 2000/43 και 2000/78 της ευρωπαϊκής κοινότητας, που αφορούν η μεν πρώτη στην ίση μεταχείριση προσώπων ασχέτως φυλετικής εθνικής καταγωγής και η δεύτερη το γενικό πλαίσιο της ίσης μεταχείρισης στην απασχόληση και εργασία. Συμμετέχοντες ήταν δικαστές και γενικότερα νομικοί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ομιλητές ήταν κατά σειρά : ο Dr. Daniel Sarmiento καθηγητής της νομικής Σχολής της Μαδρίτης, ο οποίος αναφέρθηκε στη σχέση μεταξύ του εθνικού και κοινοτικού δικαίου, στην ευθεία επίδραση που έχουν οι οδηγίες επί του εθνικού δικαίου στην υπεροχή τους και στην ευθύνη εκάστης πολιτείας να τις ενσωματώσει στο εθνικό της δίκαιο.

Ο Dieter Schindlauer, αυστριακός νομικός, μέλος οργανώσεων με αντικείμενο την εξάλειψη των διακρίσεων για οποιαδήποτε αιτία μεταξύ ανθρώπων διαφόρων υπηκοοτήτων στην πρόσβαση στην εργασία. Στην ομιλία του αφού έκανε μία αναφορά σε ότι είχε προηγηθεί σε επίπεδο

διεργασιών των εν λόγω δύο οδηγιών , ακολούθως ασχολήθηκε με τα άρθρα 2 και 9 της οδηγίας 43/2000 , που διαπραγματεύονται το μεν πρώτο την έννοια της άμεσης και έμμεσης διάκρισης και το δεύτερο την έννοια της προστασίας των εργαζομένων έναντι αντιποίνων.

Η Katrine Sawyer είναι δικηγόρος του Λονδίνου .Στην ομιλία της ασχολήθηκε με το άρθρο 10 της οδηγίας 2000/78 που αναφέρεται στο βάρος της απόδειξης σχετικά με τη δυσμενή διάκριση και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι με το εν λόγω άρθρο , που αναφέρει ότι , εφόσον από τα περιστατικά που εκθέτει ο εργαζόμενος τεκμαίρεται η ύπαρξη άμεσης ή έμμεσης διάκρισης , θα εναπόκειται στον εναγόμενο να αποδείξει ότι δεν υπήρξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, δηλαδή θα υφίσταται μία αναστροφή του βάρους απόδειξης υπέρ του εργαζόμενου, προκειμένου να διευκολυνθεί έτσι η δικονομική του θέση , δεδομένου ότι η απόδειξη περιστατικών διάκρισης στην πράξη είναι ιδιαίτερα δύσκολη.

Ο Gerhard Kuras είναι δικαστής στο Ανώτατο δικαστήριο της Αυστρίας που ασχολήθηκε με τα άρθρα 9 και 16 της οδηγίας 78/2000 που αφορούν την υπεράσπιση των δικαιωμάτων όσων υφίστανται διακρίσεις , ήτοι τα ένδικα μέσα που δικαιούνται να ασκήσουν και ποια τέτοια μέτρα έχει πάρει η Αυστρία , όπως και τις κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των εν λόγω οδηγιών.

Η Christiane Brors είναι καθηγήτρια του αστικού δικαίου. Στην ομιλία της ασχολήθηκε με το ζήτημα της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ηλικίας κατά την πρόσληψη των εργαζομένων υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ειδικότερα αναφέρθηκαν αποφάσεις που ασχολήθηκαν με το τι συμβαίνει στα πρώτα χρόνια μίας σύμβασης εργασίας και κατά πόσο εκεί τίθενται όρια ηλικίας κατά την πρόσληψη, κατά τη διάρκεια της σύμβασης εργασίας (πληρωμή ανάλογα με την ηλικία, κοινωνική ομαδοποίηση ανάλογα με την ηλικία) και στο τέλος της σύμβασης. Έγινε δε αναφορά στις σχετικές διατάξεις του Αστικού Γερμανικού Κώδικα. Ιδιαίτερη δε αναφορά έγινε και στην υπόθεση 'Mangold'.

Ο Hans Ytterberg είναι νομικός σύμβουλος στο τμήμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Σουηδικού Κοινοβουλίου. Ασχολήθηκε με το ζήτημα των

διακρίσεων βάσει σεξουαλικού προσανατολισμού. Ειδικότερα ασχολήθηκε με την υπόθεση 'Maruko', όπου εκεί το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών κοινοτήτων (πρώτη σχετική υπόθεση που έφτασε σε αυτό με βάση την οδηγία 78/2000) έκρινε πως όταν ο ομοφυλόφιλος σύντροφος κρίνεται λιγότερο ευνοϊκά σε σύγκριση με τον αμφισεξουαλικό σύντροφο σχετικά με το ζήτημα της λήψης κάποιου επιδόματος λόγω θανάτου του συντρόφου τους – ακόμη και στην περίπτωση που είναι σε όμοια μεταξύ τους κατάσταση από άποψη εθνικού δικαίου - αποτελεί παραβίαση της οδηγίας για διακρίσεις λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού. Η υπόθεση δε πάλι 'Romer' ασχολήθηκε με το παραπλήσιο ζήτημα κατά πόσο εκτός από την άμεση διάκριση μπορεί να υπάρχει και έμμεση διάκριση.

Η Gwyneth Pitt είναι καθηγήτρια του δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Kingston. Ασχολήθηκε με το ζήτημα του άρθρου 4 της οδηγίας 78/2000, αναφορικά δηλαδή με το κατά πόσο οι επαγγελματικές απαιτήσεις που τίθενται για ορισμένες κατηγορίες επαγγελματιών συνιστούν ή όχι διάκριση κατά την παραπάνω οδηγία. Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στις αποφάσεις Wolf v Stadt Frankfurt am Main και Cf. Rommelfanger v Germany. Το συμπέρασμα ήταν ότι δεν πρέπει να υπάρχει η ίδια αυστηρότητα που παρατηρείται στην αντιμετώπιση των διακρίσεων λόγω σεξουαλικότητας με τις αντίστοιχες λόγω επαγγελματικών απαιτήσεων.

Τέλος, η Lilla Farkas είναι δικηγόρος στη Βουδαπέστη. Ασχολήθηκε στην ομιλία της με το τι ισχύει στην Ευρώπη, αναφορικά με τις διακρίσεις των 'Ρομά' και αναφέρθηκε σε συγκεκριμένες υποθέσεις των εθνικών δικαστηρίων της Τσεχίας τα οποία έθεσαν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο Ευρωπαϊκών κοινοτήτων.